

denne Institution, saaledes at der af den Landbrugsundervisning, som dér gives, kan komme det bedst mulige og videst omfattende Resultat; og naar man gaar til en Udvidelse fra 1 $\frac{2}{3}$ Aar til 2 $\frac{2}{3}$ Aar, nærede jeg nogen Frygt for, at der vil ske en stor Indskrænkning i Antallet af dem, som søger denne Undervisning. For det andet forekom Planen for Undervisningen, Timefordelingen o. s. v. samt Eksamensplanen mig ikke at være saa god, at man burde foretage dette Spring. Det var paa Sagens foreløbige Standpunkt, for saa vidt som Undervisningsraadet skulde høres med Hensyn til den afgivne Kommissionsbetænkning. Sagen gik da ind til Landbohøjskolens Myndighed, Landbrugsministeriet, som ikke alene er vor Myndighed, men som man ogsaa maa forudsætte betragter Sagen fra alle mulige Synspunkter. Landbrugsministeriet resolverede da i Maj Maaned i Fjor, at Kursuset paa 2 $\frac{2}{3}$ Aar skulde gennemføres. Da denne Resolution kom til Undervisningsraadet, var der for Raadet kun en Ting at gøre, at følge Ministeriets Resolution og gaa i Gang med at indrette Undervisningen paa det Grundlag, Ministeriet havde fastsat. Enten man hørte til Flertallet eller til Mindretallet, er det en Embedspligt og ganske simpel Loyalitet, at man efter at have faaet Afgørelsen fra den, der kan afgøre, gaar i Gang med at løse Opgaven paa bedste Maade uden Hensyn til tidligere Opfattelser. Dette skete ogsaa. Landbohøjskolen meddelte Ministeriet, at man efter at have erfaret Ministeriets Standpunkt vilde udarbejde en Undervisningsplan paa det givne Grundlag.

Senere skete der noget, som kunde bringe lidt Vaklen ind i dette vort Forehavende, idet vi efter Sommerferien fik Oplysning om, at Ministeriet, da Højskolen havde svaret, at inden Sommerferien var det umuligt at faa Undervisningsplanen gennemført, men den kunde gennemføres til 1. September i Aar, var betænkt paa at foretage det Skridt, der nu er sket: paa Finansloven at kræve det Beløb, som Iværksættelsen af disse Foranstaltninger nødvendiggør. Man havde nemlig fra Højskolens Side paa Ministeriets Spørgsmaal i saa Henseende svaret, at man vel kunde gennemføre Kursuset straks uden nogen Bevillingsforhøjelse, men det vilde lægge for stort Arbejde paa forskellige Lærere, og Kursuset vilde ikke kunne indrettes tilstrækkelig tilfredsstillende; det kunde gøres med de forhaandenværende Kræfter, men man maatte meget ønske snart at faa saadanne Bevillinger, at Kursuset kunde

gennemføres med en saadan Kraft og Styrke paa alle Punkter, at det kunde være vitterligt, at der var foregaaet en væsentlig Forbedring af Landbrugsundervisningen paa Højskolen. Denne Meddelelse om, at Sagen for saa vidt kunde ventes at skulle gennemløbe en ny Fase, kunde, som sagt, bringe lidt Vaklen. Man kunde stille det Spørgsmaal: Ja, men vil det nu ikke være rigtigt, at Undervisningsraadet afventer Resultatet af Ministeriets Forslag paa Finansloven? Da Sagen noget efter sidste Sommerferie blev drøftet indenfor Undervisningsraadet, var vi imidlertid alle paa det rene med — det blev udtrykkelig tilkendegivet ved en Afstemning, alle stemte derfor, i afholdt sig saa vidt jeg husker, fra at stemme —, at vor Pligt vedblivende var denne, efter at Ministeriet havde resolveret i Sagen, at udarbejde en Undervisningsplan og gøre dette Arbejde saa godt som muligt. Dette er ogsaa sket. Undervisningsraadet har ladet dette Arbejde udføre gennem et Udvalg, i hvilket fik Sæde Mænd, der repræsenterede saavel det tidligere Flertal som Mindretallet indenfor Undervisningsraadet. Alle gik vi i Gang dermed i Overensstemmelse, som sagt, med vor Pligt, og vi mener ogsaa at have ændret den Undervisningsplan, som Flertallet i Kommissionen havde fremsat, saaledes, at den Tvivl, der ogsaa er kommet til Orde i Direktørens Skrivelse til Ministeriet — Skrivelsen findes i Bilagene —, om, hvorvidt man virkelig opnaaede saa meget, at det var værd at gøre dette Spring, er bortryddet, saaledes at der nu ikke er Tvivl om, at det Kursus, her etableres, er en virkelig værdifuld Forbedring af Landbohøjskolens Undervisning. Undervisningsraadet maa derfor meget ønske, at denne Sag nu finder sin Afgørelse ved, at Bevillingen paa de 16,000 Kr. vedtages.

Det er store Krav, Landbrugsundervisningen stiller til sine Elever, det kan ikke være andet. Naar Kursuset kun varer 1 $\frac{2}{3}$ Aar, maa der stilles store Krav, og vi Lærere har meget godt set, at disse Krav har lagt store Hindringer i Vejen for adskillige af vore Elever. Men paa den anden Side maa jeg sige og sige med den største Anerkendelse, at det skal være vanskeligt at finde et Hold studerende, der anvender den Flid og Udholdenhed som netop de landbrugsstuderende paa Landbohøjskolen. Det er interessant at se, hvorledes de i de første 9 Maaneder, efter at de er kommet ind paa Skolen, arbejder sig frem til at tage første Del, hvorledes saa at sige Maaned for Maaned deres Evne til at optage Stof